

கதைகள் மூலம் இணைவது

உங்களது குழந்தைகள் கதை ஒன்று வேண்டும் என்று கேட்கும்பொழுது, புத்தக அடுக்குக்குச் செல்வரா நீங்கள், அல்லது குழந்தைகட்டில் (சி.டி.) படம் ஒன்றினைக் காண்பிக்கச் செல்வரா? அவ்வாறு செய்வாராயின், சுலபமாகத் தொடர்பு கொள்வது மற்றும் பயிற்சிகள் சிலவற்றைச் செய்வதற்கான பொன்னான சந்தர்ப்பம் ஒன்றினை நீங்கள் தவறு விடுகிறீர்கள். ஒரு அங்குலம் கூட அசையாமல் உங்களுக்குத் தேவையான அனைத்துமே கிடைக்கப்பெறுவீர். சிறிது நேரம் சிந்தித்து நினைவு கூர்ந்து, பின்னர் அமர்ந்து கொண்டு அவர்களுக்குக் குடும்பக் கதை ஒன்றினைக் கூறுங்கள். முதலில் அது பொருத்தமற்றது போல இருக்கலாம், ஆனால் விரைவிலேயே பயனுள்ள, அனைவருக்கும் கேளிக்கை தரக்கூடிய பெற்றோர் பேணல் கருவி ஒன்றினை வளர்த்துக் கொண்டதை நீங்கள் உணர்வீர்கள்.

குடும்ப நினைவலைகள்

குடும்பத்தின் கதை ஒன்றினைச் சொல்வதில் நினைவு ஒன்றினைத் தேர்ந்தெடுத்தல் மற்றும் அதற்கு நல்ல உயிருட்டுதல் ஆகியவை அடங்கும். சில போசனைகள் இங்கே:

- அவர்களைப் பற்றிய சிலவற்றை அவர்களுக்குக் கூறுங்கள்: அவர்களது பெயர் எங்கிருந்து வந்தது. அவர்கள் பிறந்த நாளைப் பற்றி. அவர்களது பாட்டன் பாட்டிகள் முதல் முறை அவர்களை வந்து பார்த்தது.
- உங்களைப் பற்றியும் மேலும் உங்களது சொந்த நினைவலைகளைப் பற்றியும் பேசுங்கள்: நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கைத் துணையை எவ்வாறு சந்தித்தீர்கள், உங்கள் வாழ்க்கையில் நீங்கள் பெற்ற சிறந்த பரிசுப் பொருள் எது, நீங்கள் இளம் குழந்தையாக இருந்தபொழுது எதைக் கண்டு மிக அதிகம் அஞ்சினீர்கள்.
- உங்கள் குடும்பத்தின் வேரைத் திரும்பிப் பாருங்கள்: உங்கள் பெற்றோர் வளர்ந்தது பற்றிய கதைகளை நினைவு கூற முயலுங்கள். உங்கள் குடும்பம் உலகின் வேறொரு பகுதியிலிருந்து குடி பெயர்ந்திருந்தால், அது எப்படிப்பட்ட இடம், அந்த இடம் இங்கிருந்து 500 கிலோ மீட்டர் தொலைவா, 5000 கிலோ மீட்டர் தொலைவா போன்ற கதைகளை உங்கள் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லுங்கள்.
- உங்களைச் சுற்றியுள்ள பொருட்களை அடிப்படையாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்: உங்கள் சேகரிப்பில் உள்ள பூந்தொட்டி எவ்வாறு அந்த அடுக்குக்கு வந்தது என்பது பற்றிக் கூறுங்கள். நினைவுப் பொருளாக அந்தக் கரண்டியை விடுமுறைக்குச் சுற்றுலா சென்றபொழுது வாங்கியது பற்றிப் பேசுங்கள்.
- பருவம் பற்றிய கதை ஒன்றினைக் கூறுங்கள்: இலையுதிர் காலமாயின், ஹாலோவீன் உடைகள் பற்றிக் கூறுங்கள். குளிர் காலமாயின், பனிச் சறுக்கு விளையாட்டின் சாகசங்கள் பற்றி நினைவு கூறுங்கள்.

நீங்களும் உங்கள் குழந்தைகளும் ஒன்றாக இருக்கும் எந்தச் சூழலிலும் குழந்தைகளுக்குக் கதை சொல்லலாம். நீங்கள் சலவைத் துணிகளைப் பிரிக்கும்பொழுது, மளிகைக் கடைக்கு வண்டியோட்டிச் செல்லும்பொழுது, பேருந்து நிறுத்தத்திற்கு நடந்து செல்லும்பொழுது... அல்லது நாளின் இறுதியில் இருள் நிறைந்த படுக்கை அறையில் ஒன்றாகப் படுத்திருக்கும்பொழுது.

கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன ஒப்புவிக்கப் படுவதில்லை

கதை சொல்வது என்பது பெரிதும் ஒரு உரையாடலைப் போல ஒரு இருவழித் தொடர்பு ஆகும். நீங்கள் கதை சொல்லும்பொழுது உங்கள் குழந்தை கேள்வி ஒன்றினைக் கேட்க வேண்டும் அல்லது கதையின் ஒரு நிகழ்வைத் திருத்த வேண்டும் என எதிர்பாருங்கள். அவர்களுக்குப் பொருத்தம் வண்ணம் நீங்கள் உங்கள் கதையை உருவாக்கலாம். கதை என்பது, கேட்கத் தயாராகும்பொழுது தொடங்கி அவர்கள் அமைதியின்றி நெளியும்பொழுது முடிக்கப்பட வேண்டும்.

உங்கள் கதைகளின் தரத்தை உயர்த்தச் சைகைகள், குரலின் தொனி இவற்றைப் பயன்படுத்தக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். பயிற்சியின் வாயிலாக, குரலில் ஏற்ற இறக்கத்தைக் கொண்டு வர முடியும், மேலும் சைகைகள், உடலசைவுகள் மற்றும் இடைவெளி விடுதல் ஆகியவற்றை நீங்கள் பயன்படுத்த முடியும். இயல்பான நடத்தை முறைகளைச் சிறிது மிகைப்படுத்திச் செய்வதன் வாயிலாக உங்கள் சிறு குழந்தைகள் கவனத்தை ஈர்க்கலாம். எந்த உரையாடலிலும் நிகழ்வைத் போல, கதை சொல்லும்பொழுதும், நீங்கள் ஏதேனும் ஒரு செய்ப்பதைய மறந்துவிட்டால், அது ஒரு பெரிய சிக்கல் அன்று. கதை சொல்லுபவர்கள் அடிக்கடி, "நான் இதைப்பற்றிச் சொன்னேன்...", "அவள் இந்தக் கணம் வரை எதனை மறந்துவிட்டாள் தெரியுமா..." என்பது போன்ற தொடர்களைச் சமாளிப்பக்களாகப் பயன்படுத்துவீர்.

கதைகளுக்கும் உரையாடலுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு என்னவென்றால் கதைகள் ஒரு கருத்தை மையமாகக் கொண்டிருக்கும். அறிந்துகொள்ளத்தக்க மதிப்புடைய செயல்கள் சில நிகழும். கதையின் மையப் பாத்திரம் தேர்மையானவனாக, கஞ்சனாக, தன்னம்பிக்கை உடையவனாக, அல்லது தன்முனைப்பு உள்ளவனாக இருக்கலாம், அது அவனுக்கு ஒரு பிரச்சனையை, நெருக்கடியை அல்லது நகைச்சுவையான சூழ்நிலையை உருவாக்கலாம்.

கேட்பவர்களுக்கேற்ற கதைகள்

உங்கள் குழந்தைகள் என்ன மாதிரிக் கதைகளை ரசிக்கின்றன என்பதை நீங்கள் விரைவாக அறிந்துகொள்வீர். குழந்தைகள் மிக இளையவர்களாக இருக்கும்பொழுது, அவர்கள் ஒரே குறிப்பிட்ட கதையைத் திரும்பத் திரும்பக் கேட்க விரும்புவீர். பாடலில் இடம்பெறும் பல்லவியைப் போல, சில சொற்றொடர்களைக் கதையில் மீண்டும் மீண்டும் திரும்பச் சொல்வது அவர்களுக்குப் பிடிக்கும். "மு" எனும் மாடுகளின் சத்தம் மற்றும் டிங் டாங் எனும் மணியோசை போன்ற சிறப்பு சப்தங்கள் குழந்தைகளின் கவனத்தை ஈர்ப்பது நிச்சயம்.

முத்த குழந்தைகள் அதிரடிச் செயல்கள், வியப்புக்கள், நாடகப்பாங்கு இவற்றை விரும்புவீர். இளைஞர்கள், தன்னுடைய கதைகளை, குறிப்பாக நீங்கள் சங்கடப்பட்ட தருணங்கள், கவலைப்பட்ட நேரங்கள் அல்லது தவறு செய்த நிகழ்வுகள் குறித்த கதைகளை விடும்பவர். அவர்கள் வயதில் நீங்கள் இருந்தபொழுது, அதே கடின உணர்வுகள் உங்களை வாட்டியது என்பதை அவர்கள் இக்கதைகளின் வாயிலாக உறுதிப்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

இதனால் என்ன நன்மை?

- உங்கள் குழந்தைகளுக்கு, நீங்கள் உங்கள் சொந்தச் சொற்களில் கதை கூறுவதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன.
- கதை சொல்லும் நேரம் குடும்ப இணைப்புக்களை உருவாக்குகிறது. நீங்களும் உங்கள் குழந்தைகளும் கேளிக்கை, படைப்பு அனுபவத்தைப் பகிர்ந்துகொள்கிறீர்கள். அதே நேரத்தில், உங்கள் வாழ்க்கை பற்றியும், உங்களது செயல்பாட்டு முறைகள் பற்றியும், உங்களது வேர்கள் பற்றியும் உங்கள் குழந்தைகள் அதிகமாகத் தெரிந்துகொள்கின்றனர்.
- குழந்தைகள் தங்கள் கவனத்தை ஒருமுகப்படுத்தவும், சிறந்த கேட்பாளர்களாக உருவாகவும் கற்றுக்கொள்கின்றனர்.
- உங்கள் கதையில் நீங்கள் உருவாக்கிச் சொல்லும் சொல்லோவியங்களின் வாயிலாக, உங்கள் குழந்தைகளின் கற்பனைகளை விரிவுபடுத்துகிறீர்கள்.
- நீங்கள் மிகக் கடினமான உணர்வுகளோடு தொடர்புடைய கதைகளைச் சொல்வதன் வாயிலாக, உங்கள் குழந்தைகளைத் தங்கள் மனத்தில் ஏற்படும் கடின உணர்வுகளிலிருந்து விடுபடச் செய்கிறீர்கள். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு கதையில், நீங்கள் குழந்தைகளின் அச்சத்தை ஏற்று அவர்களின் கவலைகளைப் போக்கலாம். கசப்பான நினைவுகள் கூட வாழ்வின் தொல்லைகளை எவ்வாறு கடப்பது என்பது தொடர்பான கதைகளைச் சொல்ல உங்களைத் தூண்டலாம்.
- சில நேரங்களில் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தாமல், குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய வழிகாட்டுதல்களைத் தர நீங்கள் கதைகளைப் பயன்படுத்தலாம். ஒரு குழந்தை சிக்கலான சூழ்நிலை ஒன்றில் இருந்தால், கதையின் மையமான பாத்திரம் அதே போன்ற சிக்கலைச் சந்திப்பதைப் போன்ற கதையை நீங்கள் சொல்லலாம். இந்த முறையினால், நீங்கள் அக்குழந்தை, தன் நெருக்கடியை எதிர்கொள்வதில் ஒரு படியை நீக்க உதவுகிறீர்கள். இந்தத் தொலைவிலிருந்து விளைவுகளைக் கருத்தில் கொள்வது பெரும்பாலும் எளிதாகும். கதையை ஓரிடத்தில் நிறுத்திவிட்டு, "இப்பொழுது அடுத்து என்ன நிகழும் என்று நீ நினைக்கிறாய்?" அல்லது "இந்தச் சூழலில் இந்தப் பாத்திரம் என்ன செய்ய வேண்டும் என நீ நினைக்கிறாய்?" என்று நீங்கள் கேட்கலாம்.

ஒரு முறை தொடங்கிவிட்டால், பூச்சியைப் பிடிப்பது போல மேலும் நீங்கள் அமைதியான தருணங்களுக்கேற்ற கதைகள் பலவற்றை உருவாக்கிச் சேமித்து விடுவீர்கள். செல்லங்கள், சென்று கதைகள் சிலவற்றைக் கூறுங்கள்!

கனடா FRP வளத் தான் ஒன்றின் அசலின் தழுவுவாக 1997 இல் Jane Waterston என்பவரால் எழுதப்பட்டது

Connecting Through Stories

When your children ask for a story, do you head for the bookshelf, or look for a DVD you can play? If you do, you're missing a golden opportunity to do some easy connecting and coaching. You've got everything you need without moving an inch. Take a moment to think and remember, then sit down and tell them family tale. It may seem awkward at first, but soon you'll realize you've developed a useful parenting tool that's fun for all.

Family memories

Telling a family story involves choosing a memory and giving it some life. Here are some ideas:

- Tell them something **about themselves**: where their names come from; the day they were born; the first time their grandparents saw them.
- Talk **about yourself** and your own memories: the way you and your partner met, the best gift you ever received, the time you were most scared when you were little.
- Look back to your **family's roots**: try to remember stories about when your own parents' were growing up; if your family came from elsewhere, tell your children stories about that place, whether it was 500 or 5000 kilometres away.
- Get inspiration from the **things around you**: tell them how that vase on the shelf came into your collection; talk about the holiday you went on when you bought that souvenir spoon.
- Tell a story about the **season**: if it's fall, tell about Hallowe'en costumes; if it's winter, remember back to skating and adventures in the snow.

Storytelling can happen anywhere you and your children are together. You can be sorting laundry, driving to the grocery store, walking to the bus stop... or cuddling together in a darkened bedroom at the end of the day.

Stories are told, not recited

Telling a story is a **two-way communication**, very like having a chat. Expect your children to jump in to ask a question or correct a detail. You can tailor your story just to suit them. The story starts when they are ready and wraps up when they become restless.

Learn to use **gestures** and **tone** to enhance your story. With practice, you'll be able to pitch and pace your voice and use movements, gestures and pauses. A bit of exaggeration of usual mannerisms will captivate your young listeners. As in any conversation, forgetting a detail is not a big problem. Storytellers often make detours with phrases like, "Did I mention that..." or "What she'd forgotten until just this moment was that..."

The difference between stories and chatter is that stories have a **point to make**. Something happens that is worth knowing. Perhaps the main character is honest, stingy, confident or overbearing, and it caused a problem, a crisis or a humorous situation.

Play to your audience

You'll soon learn what kind of story your children enjoy. When they're very young, children like to hear the same story over and over again. They also like repetition of phrases within the story, like the refrain in a song. Sound effects, like cows that moooo and bells that go ding dong, are also a sure bet to get their attention.

Older children go for action, surprises and drama. Teenagers like personal experience stories, especially ones about times when you were embarrassed or anxious or made mistakes. It's reassuring to know that the same difficult emotions plagued you when you were their age.

What's the benefit?

There are all sorts of reasons to tell your children stories in your own words.

- Story time builds **family connections**. You and your children share a fun, creative experience. At the same time, your children are learning more about your life, your reactions and your roots.
- Children learn to **concentrate** and become active listeners.
- You stretch children's **imagination** with the word pictures you draw in your stories.
- When you tell stories that involve **dealing with difficult emotions**, you can give children relief from their own strong feelings. For instance, in a story, you can acknowledge children's fears and calm their worries. Even bad memories can inspire tales about difficulties lived through and overcome.
- Sometimes you can use stories **to provide children with guidance** without lecturing. If a child is facing a tough situation, you can tell a story where the main character is dealing with a similar problem. In this way, you help the child look at the situation one step removed. Often it's easier to consider consequences from this distance. You can stop at one point and ask, "What do you think might happen now?" or "What do you think this person should do?"

Once you get started, you'll catch the bug and start saving up stories for quiet moments together. Go ahead, tell a few tales!

adapted from an original FRP Canada resource sheet written in 1997 by Jane Waterston